Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **ДИРЕКТИВА 2001/25/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 4 април 2001 година

относно минималната степен на обучение на морските лица

(ОВ L 136, 18.5.2001 г., стр. 17)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2002/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 година	L 324	53	29.11.2002
►**M2**	Директива 2003/103/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 година	L 326	28	13.12.2003
►**M3**	Директива 2005/23/ЕО на Комисията от 8 март 2005 година	L 62	14	9.3.2005
►**M4**	Директива 2005/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година	L 255	160	30.9.2005

▼B

ДИРЕКТИВА 2001/25/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 4 април 2001 година

относно минималната степен на обучение на морските лица

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взеха предвид договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 80, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ([1])

след консултиране с Комитета на регионите,

при спазване на процедурата, посочена в член 251 от Договора ([2])

като имат предвид, че:

(1) Директива 94/58/ЕО на Съвета от 22 ноември 1994 г. относно минималната степен на обучение на морските лица ([3]) беше изменена съществено ([4]). Затова е добре, от съображения за рационалност и яснота, да се пристъпи към консолидиране на тази директива.

(2) Мерките, взети на общностно ниво в областта на безопасността на море и на предотвратяване на замърсяването на морето следва да бъдат в съответствие с правилата и стандартите, приети на международно ниво.

(3) Съветът, в заключенията си от 25 януари 1993 г. относно безопасността на море и предотвратяване на замърсяването в Общността, отбеляза значението на човешкия фактор за безопасността на корабоплаването.

(4) Съветът, в резолюцията си от 8 юни 1993 г. за обща политика по безопасността на море ([5]), определи като цел отстраняването на недостатъчно квалифицираните екипажи и даде предимство на действията на Общността, насочени към подобряване обучението и образованието, като изготви общи стандарти за минимална степен на обучение на персонала, упражняващ важни функции, включително и въпроса за използване на общ език на борда на плавателните съдове на Общността.

(5) В резолюцията си от 24 март 1997 г. ([6]) за нова стратегия за увеличаване на конкурентоспособността на морските превози на Общността, Съветът се стреми да насърчи заетостта на морските лица на Общността и на персонала на сушата. За тази цел Съветът прие, че следва да се вземат мерки, за да бъде подпомогнат морския транспорт на Общността да продължи усилията си, за да достигне високо ниво на качество и да подобри своята конкурентоспособност като осигури постоянно висококачествено обучение на морските лица на Общността от всички рангове, както и на персонала на сушата.

([1]) ОВ C 14, 16.1.2001 г., стр. 41.
([2]) Становище на Европейския парламент от 12 декември 2000 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*) и Решение на Съвета от 12 март 2001 г.
([3]) ОВ L 319, 12.12.1994 г., стр. 28. Директива изменена с Директива 98/35/ЕО (ОВ L 172, 17.6.1998 г., стр. 1).
([4]) Виж приложение III, част Б.
([5]) ОВ C 271, 7.10.1993 г., стр. 1.
([6]) ОВ C 109, 8.4.1997 г., стр. 1.

▼B

(6) Нормите за обучение за получаване на свидетелства за професионална компетентност на морските лица са различни в държавите-членки. Такова разнообразие на националните законодателства относно обучението в областта, регулирана от настоящата директива, не дава възможност да се гарантира съответствие на равнищата на обучението, което се налага в интерес безопасността на море.

(7) Директиви 89/48/ЕИО ([1]) и 92/51/ЕИО ([2]) на Съвета, относно обща система за признаване на професионално образование и обучение се прилагат по отношение на морските длъжности, регламентирани от настоящата директива. Те ще допринесат за улесняване спазването на задълженията от Договора за премахване на пречките пред свободното движение на хора и услуги между държавите-членки.

(8) Взаимното признаване на дипломите и свидетелствата, предвидено с директивите, отнасящи се до обща система не гарантира винаги уеднаквено ниво на обучение за всички морски лица, служещи на борда на кораби, плаващи под флага на държава-членка. Това, обаче, е много съществено от гледна точка безопасността на морския транспорт.

(9) Следователно е много важно да се определи минимална степен на обучение на морските лица в Общността. Целесъобразно е мерките, които следва да се предприемат в тази област, да бъдат основани на вече установени норми за обучение на международно равнище, например, Конвенция на Международната морска организация (ММО) за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците от 1978 г., така както е ревизирана през 1995 г. (Конвенция STCW); всички държави-членки са страни по тази конвенция.

(10) Държавите-членки могат да определят стандарти, по-високи от минималните стандарти, определени с Конвенцията STCW и настоящата директива.

(11) Правилата на Конвенцията STCW, които са включени в приложение I на настоящата директива следва да се допълнят със задължителните разпоредби, които се съдържат в част А на Кодекса STCW. Част Б на Кодекса съдържа препоръчителни насоки, предназначени да подпомогнат страните по Конвенцията STCW и лицата, които участват в изпълнението, прилагането или принудителното изпълнение на тези мерки, да приложат изцяло Конвенцията по уеднаквен начин.

(12) За да се подобри безопасността на море и предотвратяването на замърсяването, с настоящата директива, в съответствие с Конвенцията STCW, следва да се създадат разпоредби, отнасящи се до минималните периоди на почивка на вахтените лица. Тези разпоредби следва да се прилагат без да се нарушават разпоредбите на Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г. относно споразумението за организация на работното време на морските лица, сключено между Сдружението на корабособствениците от Европейската общност (ESCA) и Федерацията на синдикатите на транспортните работници в Европейския съюз (FST) ([3]).

(13) За да се подобри безопасността на морския транспорт и, за да се избегне загуба на човешки живот и замърсяване на морето, следва да се подобри комуникацията между екипажите на корабите, плаващи във водите на Общността.

([1]) ОВ L 19, 24.1.1989 г., стр. 16.
([2]) ОВ L 209, 24.7.1992 г., стр. 25. Директива, последно изменена с Директива 2000/5/ ЕИО на Комисията (ОВ L 54, 26.2.2000 г., стр. 42).
([3]) ОВ L 167, 2.7.1999 г., стр. 33.

▼B

(14) Обслужващите лица от персонала на пътнически кораби, които са определени да помагат на пътниците в извънредни ситуации, следва да могат да осъществяват комуникация с тях.

(15) Екипажи, служещи на борда на танкери, които превозват вредни или замърсяващи околната среда товари следва да са способни да действат ефикасно, за предотвратяване на произшествия и извънредни ситуации. От първостепенно значение е между капитана, офицерите и другите лица, служещи на кораба, да се установи подходяща система за общуване, която да отговаря на изискванията на член 17.

(16) Следва да бъдат взети мерки, за да се гарантира, че морските лица, притежатели на свидетелства, издадени от трети страни имат ниво на квалификация, сравнимо с това, което се изисква по Конвенцията STCW.

(17) За да се постигне тази цел, следва да се определят общи критерии за признаване в Общността на чуждестранни свидетелства. Установяването на общи критерии за признаване от държавите-членки на свидетелства, издадени от трети страни следва да се основава на изискванията за обучение и издаване на свидетелства, установени в рамките на Конвенцията STCW.

(18) В интерес на безопасността на море държавите-членки следва да признават квалификации, доказващи изискваното ниво на обучение само когато те са издадени от страни или от името на страни по Конвенцията STCW, за които Комитетът по морска безопасност на ММО е установил, че те са прилагали и продължават да прилагат изцяло стандартите, определени от Конвенцията. Докато посоченият комитет успее да осъществи тази проверка е необходима процедура за предварително признаване на свидетелствата.

(19) Следва да се организира, когато това е подходящо, проверка на морските учебни заведения, на програмите и курсовете на обучение. Следва да се определят и критерии за такава проверка.

(20) Следва да се създаде комитет, натоварен да подпомага Комисията при изпълнение на дейностите, свързани с признаването на свидетелствата, издадени от учебни заведения или административните органи на трети страни.

(21) От държавите-членки, в качеството им на пристанищни власти, се изисква да повишават безопасността на море и предотвратяване на замърсяването във водите на Общността, като инспектират приоритетно корабите, които плават под флагове на трети страни, които не са ратифицирали Конвенцията STWC, като по този начин осигуряват корабите, които плават под флагове на трета страна, да не се ползват от по-благоприятно третиране.

(22) Уместно е в настоящата директива да се включат разпоредби, отнасящи се до държавния пристанищен контрол, докато бъде изменена Директива 95/21/ЕО на Съвета от 19 юни 1995 г. относно прилагането, по отношение на кораби, които използват пристанища на Общността и плават във води под юрисдикцията на държавите-членки, на международните стандарти за безопасност на корабоплаването, предотвратяване на замърсяването и условията на живот и работа на борда на корабите (държавен пристанищен контрол) ([1]), за да бъдат прехвърлени в нея разпоредбите, отнасящи се до държавния пристанищен контрол, които са включени в

([1]) ОВ L 157, 7.7.1995 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 1999/97/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 23.12.1999 г., стр. 67).

▼B

член 17, буква е) и в членове 19, 20 и 21 от настоящата директива.

(23) Следва да се предвидят процедури, даващи възможност да се приспособи настоящата директива към измененията на международните конвенции и кодекси.

(24) Мерките, необходими за прилагане на настоящата директива се определят в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за определяне на процедурите за упражняване на изпълнителските правомощия, предоставени на Комисията. ([1]).

(25) Приложение II следва да бъде преразгледано от Съвета, който ще се произнесе по предложение, което Комисията ще представи не по-късно от 25 май 2003 г., в светлината на придобития опит при прилагането на настоящата директива.

(26) Следва да се разреши на държавите-членки, до 1 февруари 2002 г. да приемат на техни кораби морски лица, притежаващи свидетелства, издадени в съответствие с разпоредбите, приложими преди 1 февруари 1997 г., датата на влизане в сила на ревизираната Конвенция STCW, при условие че те са започнали тяхната служба или обучение преди 1 август 1998 г.

(27) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки относно сроковете за въвеждане в тяхното законодателство на директивите, посочени в приложение III, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА

Член 1

Определения

За нуждите на настоящата директива:

1. „капитан“ означава лицето, което осъществява командването на кораб;

2. „офицер“ означава член на екипажа, с изключение на капитана, назначен на тази длъжност в съответствие с националните закони или подзаконови разпоредби, или, при липса на такова назначение, въз основа на колективен договор или според обичая;

3. „палубен офицер“, означава офицер, квалифициран в съответствие с разпоредбите на глава II от приложение I;

4. „помощник-капитан“ означава офицерът, чийто ранг следва непосредствено след този на капитана и, върху когото пада отговорността за командването на кораба в случай на неспособност на капитана;

5. „офицер-механик“ означава офицер, квалифициран в съответствие с разпоредбите на глава III от приложение I;

6. „главен офицер-механик“ означава главният офицер-механик, който отговаря за механиката на двигателите, както и за функционирането и поддръжката на механичните и електрически инсталации на кораба;

7. „втори офицер-механик“ означава офицерът-механик, чийто ранг следва непосредствено след този на главния офицер-механик, върху когото пада отговорността за механичната

([1]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23

▼B

пропулсия на двигателите, както и за функционирането и поддръжката на механичните и електрически инсталации на кораба, в случай на неспособност на главния офицер-механик;

8. „стажант офицер-механик“ означава лице, което се обучава, за да стане офицер-механик и което е назначено на тази длъжност в съответствие с националните закони и подзаконови разпоредби;

9. „корабен радиооператор“ означава лице, притежател на съответно свидетелство, издадено или признато от компетентните органи в съответствие с разпоредбите на Радиоправилата, така както са определени в точка 18;

10. „рулеви моряк“ означава член на екипажа на кораба, различен от капитана или който не е офицер;

11. „морски кораб“ означава кораб, различен от тези, които плават изключително във вътрешни води или във води, разположени във вътрешността, или в близко съседство със спокойни води или със зони, където се прилагат пристанищните правилници;

12. „кораб, плаващ под флага на държава-членка“ означава кораб, регистриран в държава-членка и плаващ под флага на тази държава-членка в съответствие с нейното законодателство. Корабите, които не отговарят на това определение се разглеждат като кораби, плаващи под флага на трета страна;

13. „плаване в крайбрежни води“ са плаванията, осъществявани в съседство с държава-членка, така както са определени от тази държава-членка;

14. „пропулсивна мощност“ означава общата максимална продължителна мощност на цялата главна пропулсивна уредба на кораба, изразена в киловати и указана в сертификата за регистрация на кораба или в други корабни документи;

15. „нефтен танкер“ означава кораб, построен и използван за превоз на нефт и течни товари от петролни продукти;

▼M1

16. „химикаловоз“ означава товарен кораб, конструиран или приспособен за превозване на втечнен газ или други вещества, изброени в глава 17 на Международния кодекс за конструкцията и оборудването на кораби, превозващи опасни химикали в насипно състояние, в неговата актуализирана версия;

17. „газовоз“ означава товарен кораб, конструиран или приспособен за превозване на втечнени газове или други вещества, изброени в глава 19 на Международния кодекс за конструкцията и оборудването на кораби, пренасящи наливно втечнен газ;

18. „нормативна уредба на радиокомуникациите“ означава преразгледана нормативна уредба на радиокомуникациите, приета от Световната административна радиокомуникационна конференция, в нейната актуализирана версия;

▼B

19. „пътнически кораб“ означава морски кораб, превозващ повече от дванадесет пътника;

20. „риболовен кораб“ означава кораб, използван за улов на риба или на други живи морски ресурси;

▼M1

21. „Конвенция STCW“ означава Международната конвенция за вахтената служба, нормите за подготовка и освидетелстване на моряците, когато се отнася до засегнатите въпроси, като се имат предвид преходните разпоредби на член VII и правило I/15 на Конвенцията и включително, когато е

▼M1

уместно, приложимите разпоредби на STCW кодекса, като всички тези документи се прилагат в техните актуализирани версии;

22. „задачи, отнасящи се до телекомуникациите“ включват, в зависимост от случая, наблюдение, техническа поддръжка и ремонти, извършвани в съответствие с нормативната уредба на радиокомуникациите, Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море от 1974 г. (Конвенция SOLAS), и по усмотрение на всяка държава-членка, съответните препоръки на Международната морска организация (ММО), в техните актуализирани версии;

23. „ро-ро пътнически кораб“ означава пътнически кораб с пространства за ро-ро товари или помещения от специална категория, както са дефинирани в Конвенцията SOLAS в нейната актуализирана версия;

24. „Кодекс STCW“ означава Кодекс за вахтената служба, нормите за подготовка и освидетелстване на моряците (STCW code), както е приет с Резолюция 2 от 1995 г. на Конференцията STCW на страните по Конвенцията, в неговата актуализирана версия;

▼B

25. „функция“ означава съвкупност от задачи и отговорности така, както са упоменати в Кодекса STCW, необходими за опериране на кораба, за опазване човешкия живот на море или за опазването на морската среда;

26. „компания“ означава корабособственикът или всяка друга организация или лице като мениджър, беърбоут чартьор, на което собственикът на кораба е поверил отговорността за експлоатация на кораба и, което, като поема тази отговорност, се е съгласило да изпълни всички задачи и задължения, наложени на компанията от тези правила;

27. „съответно свидетелство“ означава свидетелство, издадено и потвърдено в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, което дава право на своя законен притежател да служи в качеството на, и да изпълнява предвидените функции до степента на отговорност, посочена в свидетелството, на борда на кораб, който е от посочения вид, тонаж, мощност и с вид на двигателите, по време на конкретното визирано пътуване;

28. „морска служба“ означава служба на борда на кораб във връзка с издаването на свидетелство или друга квалификация;

29. „одобрен“ означава одобрен от държава-членка в съответствие с настоящата директива;

30. „трета страна“ означава страна, която не е държава-членка;

31. „месец“ означава календарен месец или тридесет дни, съставени от периоди най-малко от един месец.

Член 2

Приложно поле

Настоящата директива се прилага по отношение на морските лица, посочени в настоящата директива, които служат на борда на морски кораби, плаващи под флага на държава-членка, с изключение на:

— бойни кораби, помощни кораби на военноморския флот или други кораби, принадлежащи или използвани от държава-членка и чиято дейност е изключително за нужди на правителството и нетърговски цели,

▼B

— риболовни кораби,

— яхтите за развлечение, които не осъществяват никаква търговска дейност,

— кораби от дърво с примитивна конструкция.

Член 3

Обучение и издаване на свидетелства

1. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че морските лица, които служат на борда на кораб, посочен в член 2 са получили обучение, което, най-малкото, отговаря на изискванията на Конвенцията STCW, посочени в приложение I на настоящата директива и имат свидетелство по член 4 или подходящо свидетелство по на член 1, параграф 27.

2. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират че членовете на екипажа, които трябва да имат свидетелство в съответствие с Правило III/10.4 от Конвенцията SOLAS, са обучени и притежават свидетелство в съответствие с разпоредбите на настоящата директива.

▼M4

Член 4

Свидетелство

Свидетелство е всеки валиден документ, каквото и да е наименованието му, издаден от или съгласно правомощията на компетентния орган на дадена държава-членка в съответствие с член 5 и с изискванията, предвидени в приложение I.

▼B

Член 5

Свидетелства и потвърждения

1. Свидетелствата се издават в съответствие с член 10.

2. Свидетелствата на капитаните, офицерите и корабните радиооператори се потвърждават от държавите-членки в съответствие с разпоредбите на настоящия член.

▼M2

3. Свидетелствата се издават в съответствие с правило I/2, параграф 1 от конвенцията STCW.

▼B

4. По отношение на корабните радиооператорите държавите-членки могат:

а) да включат в изпита за издаване на свидетелство, отговарящо на изискванията на Радиоправилата, допълнителни познания, предписани в съответните правила, или

б) да издадат отделно свидетелство, установяващо, че притежателят му има допълнителните познания, предписани в съответните правила.

5. По усмотрение на държавата-членка потвържденията могат да бъдат включени в образеца на издаваните свидетелства, така както е предвидено в раздел A-I/2 от Кодекса STCW. Ако това е така, използваният образец отговаря на този включен в параграф 1 на раздел A-I/2. Ако не е така, използваният образец на потвържденията съответства на този, включен в параграф 2 на посочения

▼B

раздел. ►M2 Потвържденията се издават в съответствие с член VI, параграф 2 от конвенцията STCW. ◄

6. Държава-членка, която признава свидетелство по силата на процедурата, предвидена в член 18, параграф 3, буква а), издава потвърждение, за да удостовери признаването. Използваният модел на потвърждение е в съответствие с параграф 32 на раздел A-I/2 от Кодекса STCW.

7. Потвържденията, посочени в параграфи 5 и 6:

а) могат да бъдат издавани като отделни документи;

б) всички имат уникален номер, обаче, потвържденията, удостоверяващи издаването на свидетелство, могат да имат същия номер като въпросното свидетелство, при условие че този номер е уникален, и

в) престават да са валидни щом срокът на действие визираното свидетелство изтече или свидетелството бъде отнето, суспендирано или анулирано от държавата-членка или третата страна, която го е издала и, при всички случаи, с изтичане на петгодишен срок от датата на издаването му.

8. Качеството, в което притежателят на свидетелство има право да служи на борда се уточнява върху образеца на потвърждението със същите изрази като използваните в приложимите изисквания на държавата-членка относно сигурността.

9. Държавите-членки могат да използват образец различен от този, който е даден в раздел A-I/2 на Кодекса STCW; независимо от това обаче, използваният образец следва да съдържа поне предписаните сведения, които следва да бъдат изписани с латински букви и арабски цифри като се държи сметка за вариантите, разрешени по силата на Раздел A-I/2.

10. При спазване на член 18, параграф 4, оригиналът на всяко свидетелство, което се изисква по силата на настоящата директива, трябва да се намира на борда на кораба, на който служи неговия притежател.

Член 6

Необходимо обучение

Обучението, което се изисква по силата на член 3, се предоставя под форма, която дава възможност да се придобият теоретическите познания и практическите умения, предвидени в приложение I, по-специално що се отнася до използването на спасителните средства и противопожарното оборудване и, която е била утвърдена от компетентния орган или институция, посочена от всяка държава-членка.

Член 7

Ръководни принципи за крайбрежните плавания

1. Когато дават определение на крайбрежните плавания държавите-членки не следва да налагат на морските лица, които служат на борда на корабите, на които е разрешено да плават под флага на друга държава-членка или на друга страна по Конвенцията STCW и които осъществяват такива плавания, предписания във връзка с обучението, опита или свидетелствата, по-строги от тези, които налагат на морските лица, служещи на борда на кораби, на които е разрешено да плават под техния собствен флаг. Държавите-членки в никакъв случай не следва да налагат на морските лица, които служат на борда на кораб, плаващ под флага на друга държава-членка или на друга страна по

▼B

Конвенцията STCW, по-строги предписания от предписанията в настоящата директива, които се прилагат за корабите, които не извършват крайбрежни пътувания.

2. По отношение на корабите, на които е разрешено да плават под флага на държава-членка, които извършват редовно крайбрежни плавания в близост до крайбрежието на друга държава-членка или на друга страна по Конвенцията STCW, държавата-членка, под чийто флаг на кораба е разрешено да плава, налага на морските лица, служещи на борда на тези кораби изисквания по отношение на обучението, опита и свидетелствата, най-малкото еднакви с тези, които са наложени от държавата-членка или от страната по Конвенцията STCW, покрай чиито брегове корабът осъществява плавания, при условие че те не са по-строги от изискванията на настоящата директива, приложими по отношение на корабите, които не извършват крайбрежни пътувания. Морските лица, които служат на кораб, който осъществява плаване, надвишаващо определеното като плаване в крайбрежните води на държава-членка и навлиза във води, които не са обхванати от това определение, отговаря на съответните изисквания на настоящата директива.

3. Държава-членка може да даде възможност на кораб, на който е разрешено да плава под нейния флаг, да се ползва от разпоредбите на настоящата директива, които се отнасят до крайбрежните плавания, в случай че корабът осъществява редовно, покрай бреговете на държава, която не е страна по Конвенцията STCW, крайбрежни плавания, както е определено от тази държава-членка.

4. Когато вземат решение, отнасящо се до определението за крайбрежни плавания и до условията на образование и обучение, които се изискват в тази област в съответствие с параграфи 1, 2 и 3, държавите-членки съобщават на Комисията приетите разпоредби в подробности.

▼M4

Член 7а

Предотвратяване на измама и други незаконни практики

1. Държавите-членки вземат и прилагат подходящи мерки за предотвратяване на измами и други незаконни практики, засягащи процеса на издаване на свидетелства или свидетелствата, издавани и потвърждавани от техните компетентни органи, и следва да предвидят санкции, които са ефективни, съразмерни и възпиращи.

2. Държавите-членки определят националните органи, компетентни да разкриват и да се борят срещу измамите и другите незаконни практики и да обменят информация с компетентните органи на други държави-членки и на трети страни във връзка с издаването на свидетелства за морски лица.

Държавите-членки незабавно информират другите държави-членки и Комисията за данните на тези компетентни национални органи.

Държавите-членки незабавно информират всички трети страни, с които са сключили споразумение съгласно правило I/10, параграф 1.2 от Конвенцията STCW за данните за такива компетентни национални органи.

3. По искане на приемащата държава-членка компетентните органи на друга държава-членка предоставят писмено потвърждение или отхвърляне на достоверността на свидетелствата на морските лица, съответните потвърждения или всякакво друго документално доказателство за обучение, издадени от тази друга държава-членка.

▼B

Член 8

Наказателни или дисциплинарни санкции

1. Държавите-членки установяват необходимите ред и процедури за извършването на безпристрастно разследване, когато е било съобщено за какъвто и да е случай на некомпетентност, на действие или бездействие, които биха могли да застрашат пряко опазването на човешкия живот, сигурността на имуществото в морето или морската среда и които са били извършени от притежатели на свидетелства или потвърждения, издадени от тази държава-членка в изпълнение на задачите, свързани с тези свидетелства, както и за отнемане, суспендиране или анулиране на тези свидетелства по такава причина и за предотвратяване на измами.

2. Всяка държава-членка предписва наказателните или дисциплинарни санкции, които се налагат в случаите, когато разпоредбите на нейното национално законодателство, привеждащи в действие настоящата директива, не са били спазени, когато става въпрос за кораби, на които е разрешено да плават под нейния флаг или за морски лица, надлежно получили свидетелство по съответния ред от тази държава-членка.

3. Такива наказателни или дисциплинарни санкции се предвиждат и прилагат по-специално, когато:

а) компания или капитан е нает лице, което не притежава свидетелството, предписано от настоящата директива;

б) капитан е позволил лице, което не притежава необходимото свидетелство или валидно освобождаване от притежаването на такова свидетелство, или което не притежава необходимия документ по член 18, параграф 4, да изпълнява функция или служи в качество, за което според настоящата директива трябва да се заема от лице, притежаващо съответното свидетелство, или

в) едно лице е получило чрез измама или с фалшиви документи назначение, за да изпълнява функция или да служи в качество, за което според настоящата директива трябва да се заема от лице, притежаващо свидетелство или освободено от задължение за притежаване на това свидетелство.

4. Държавите-членки, на чиято юрисдикция е подчинена всяка компания или всяко лице, за които има сериозни основания да се смята, че е отговорна или е узнала за очевидно неспазване на настоящата директива, визирано в параграф 3, следва да предложат сътрудничеството си на всяка държава-членка или на всяка друга страна по Конвенцията STCW, която ги уведоми за намерението си да открие производство под своя юрисдикция.

Член 9

Стандарти за качество

1. Държавите-членки следва да се уверят, че:

а) всички дейности по обучението, оценяването на квалификацията, издаването на свидетелствата, потвържденията и презаверяването им, осъществявани от неправителствени агенции или организации, под техен контрол, са обект на непрекъснат контрол, в рамките на система от стандарти за качество, за да може да се гарантира осъществяването на набелязаните цели, включително и тези, отнасящи се до квалификацията и опита на инструкторите и на оценителите;

б) когато държавни структури или институции изпълняват такива дейности, съществува система от стандарти за качество;

▼B

в) целите в областта на образованието и обучението и свързаните с тях стандарти за компетентност, които следва да бъдат постигнати, са ясно определени и че нивото на познанията, на разбирането и на способностите, отговарящи на изпитите и оценяванията, предписани според Конвенцията STCW са определени. Целите и свързаните с тях стандарти за качество могат да се специфицират отделно за различни курсове и програми за обучение и обхващат управлението на системата за издаване на свидетелства;

г) приложното поле на стандартите за качество включва управлението на системата за издаване на свидетелствата, всички курсове и програми за обучение, изпитите и оценяването, извършвани от държавата-членка или под нейно ръководство, както и квалификацията и опита, които следва да притежават инструкторите и оценителите като се имат предвид принципите, системите, контрола и вътрешните проверки за осигуряване на качеството, които са били приети, за да се гарантира постигането на набелязаните цели.

2. Държавите-членки следва също да се уверят, че през интервали, които не надвишават пет години, се извършва независимо оценяване на дейностите по придобиване и оценяване на знанията, на разбирането, на уменията и на компетентността, както и на управлението на системата за издаване на свидетелствата, от квалифицирани лица, които не извършват посочените дейности, за да се провери дали:

а) всички мерки за контрол и наблюдение на вътрешно ниво и допълнителните мерки са съобразени с предвидените методи и документираните процедури и дали те дават възможност определените цели да бъдат постигнати ефективно;

б) резултатите от всяко независимо оценяване са придружени от документи, които ги удостоверяват и доведени до знанието на отговорните лица в оценяваната област;

в) се вземат бързо мерки с оглед отстраняване на пропуските.

3. Доклад за оценяването, извършено въз основа на параграф 2, се изпраща от държавите-членки на Комисията в шестмесечен срок считано от датата на извършване на оценяването.

Член 10

Норми за здравословна годност - Издаване и регистриране на свидетелствата

1. Държавите-членки определят условията, на които следва да отговарят морските лица по отношение на здравословната им годност, по-специално що се отнася до остротата на зрението и слуха.

2. Държавите-членки следят свидетелствата да бъдат издавани само на кандидати, които отговарят на изискванията на настоящия член.

3. Кандидатите за свидетелство следва да докажат по задоволителен начин:

а) своята самоличност;

б) че са достигнали минималната възраст, не по-ниска от правилото, включено в приложение I за получаване на исканото свидетелство;

в) че отговарят на нормите за здравословна годност, предвидени от държавата-членка, по-специално що се отнася до остротата на зрението и на слуха и че притежават валиден документ, удостоверяващ тяхната здравословна годност, издаден от лекар,

▼B

притежаващ необходимата квалификация, одобрен от компетентния орган на държавата-членка;

г) че са преминали предписаната от правилата, включени в приложение I морска служба и всяко друго задължително обучение, свързано с тях за получаването на искането свидетелство;

д) че отговарят на стандартите за компетентност, предписани от правилата, включени в приложение I за способностите, функциите и нивата, които следва да бъдат посочени в потвърждението на свидетелството.

4. Държавите-членки се задължават:

а) да поддържат един или повече регистри за всички свидетелства и потвърждения за капитани и офицери, и, в зависимост от случая, за моряци, които са издадени, чийто срок е изтекъл или са били презаверени, суспендирани, анулирани или обявени за изгубени, или унищожени, както и за допуснатите освобождавания от задължението за притежаване на свидетелство и

б) да предоставят сведения за състоянието на тези свидетелства, потвърждения и освобождавания от задължението за притежаване на свидетелство на другите държави-членки или на другите страни по Конвенцията STCW и на компаниите, които искат да проверят истинността и валидността на свидетелствата, представени от морските лица с оглед тяхното признаване и с цел получаване на работа на борда на кораб.

Член 11

Продължаване валидността на свидетелства

1. С цел продължаване годността за морска служба, всеки капитан, офицер или корабен радиооператор, който притежава свидетелство, издадено или признато, по силата на всяка глава от приложение I с изключение на глава VI и, който е на морска служба или има намерение да се върне на морска служба след като е бил известно време на сушата, е длъжен, през интервали не по-дълги от пет години:

а) да покрие нормите за здравословна годност, предписани в член 10, и

б) да докаже запазена професионална компетентност в съответствие с Раздела A-I/11 от Кодекса STCW.

2. За да продължи да служи в морето на борда на кораби, за които на международно ниво се изисква специално обучение, всеки капитан, офицер и корабен радиооператор, следва да завърши успешно съответното утвърдено обучение.

3. Всяка държава-членка сравнява стандартите за компетентност, които е изисквала от кандидатите за свидетелства, издадени преди 1 февруари 2002 г., с тези, които са уточнени в част A на Кодекса STCW за получаване на съответното свидетелство и решава дали е необходимо да изисква притежателите на тези свидетелства да получат съответните опреснителни обучение или оценка.

Опреснителните курсове следва да бъдат утвърдени и да бъдат насочени именно към направените изменения в националните и международните правила, приложими по отношение на опазването на човешкия живот на море и опазването на морската среда, и да се съобразяват с всяко актуализиране на визирания стандарт за компетентност.

4. Всяка държава-членка осигурява или поощрява, след допитване до заинтересованите лица, създаването на съвкупност

▼B

от опреснителни курсове и курсове за осъвременяване на знанията така, както са предвидени в Раздел A-I/11 от Кодекса STCW.

5. С оглед актуализирането на познанията на капитаните, офицерите и корабните радиооператори, всяка държава-членка прави необходимото текстът с неотдавна направените изменения на националните и международни правила относно опазването на човешкия живот на море и опазването на морската околна среда да бъде на разположение на борда на корабите, на които е разрешено да плават под нейния флаг.

Член 12

Използване на тренажори

1. Нормите за функциониране и другите разпоредби на Раздел A-I/12 на Кодекса STCW, както и другите предписания от раздел A на Кодекса STCW, които се отнасят до всяко разглеждано свидетелство, следва да бъдат спазени по отношение на:

а) всяко задължително обучение на тренажор;

б) всяко оценяване на предписаната компетентност от част A на Кодекса STCW, което се прави на тренажор, и

в) всяка демонстрация направена на тренажор, за да се докаже поддържането на компетентността, предписана от част A на Кодекса STCW.

2. По усмотрение на държавите-членки тренажорите, инсталирани или пуснати в действие преди 1 февруари 2002 г., могат да не отговарят изцяло на стандартите за функциониране, посочени в параграф 1.

Член 13

Отговорност на компаниите

1. В съответствие с разпоредбите на параграфи 2 и 3 държавите-членки възлагат на компаниите отговорността за назначаване на морските лица на служба на борда на техните кораби, в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и изискват всяка компания да се увери, че:

а) всички морски лица, назначени на неин кораб, са притежатели на съответното свидетелство, в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и на разпоредбите, издадени от държавата-членка;

б) корабите ѝ са снабдени с оборудване, което отговаря на приложимите предписания на държавата-членка относно оборудването, гарантиращо сигурността;

в) документите и сведенията, отнасящи до всички морски лица, заети на борда на нейните кораби, са актуализирани и леснодостъпни и, че те съдържат, без обаче да се ограничават до тях, документите и сведенията за опита на тези морски лица, тяхното обучение, здравословна годност и компетентност за изпълняване на задачите, които са им били възложени;

г) морските лица, които тя назначава, на който и да е от своите кораби, са добре запознати със своите специфични задачи и със съоръженията, инсталациите, оборудването, процедурите и особеностите на кораба, отнасящи се до задачите, които са им поставени при нормални условия или в аварийни ситуации;

д) личният състав на кораба може ефективно да координира дейностите си в аварийни ситуации и при изпълняването на

▼B

основните си задължения, свързани със сигурността или за предотвратяване или намаляване на замърсяването на морето.

2. Компаниите, капитаните и членовете на екипажа са лично задължени да се убедят, че всички задължения, изложени в настоящия член, са изцяло изпълнени и че всяка друга необходима мярка е взета, за да може всеки член на екипажа да допринесе напълно съзнателно за сигурността при експлоатацията на кораба.

3. Компанията следва да даде на капитана на всеки кораб, по отношение на който се прилага настоящата директива, писмени указания, описващи политиката и процедурите, които да се следват, за да се убеди, че всички новоназначени на борда на кораба морски лица имат възможност да се запознаят и свикнат с оборудването на борда, процедурите по експлоатацията и другите разпоредби, необходими за доброто изпълнение на техните задачи, преди тези задачи да им бъдат поверени. Тези политики и процедури включват:

а) предоставянето на всички новоназначени морски лица на разумен срок, даващ им възможност да се запознаят и свикнат с:

i) специфичното оборудване, което ще използват или експлоатират и

ii) специфичната за кораба вахтена служба, безопасността, опазване на околната среда и процедурите при произшествия, които те следва да познават, за да изпълняват добре задачите, които са им възложени, и

б) определянето на опитен член на екипажа, който ще бъде натоварен да следи всички новоназначени морски лица да имат възможност да получат основните сведения на език, който разбират.

Член 14

Годност за служба

1. За да се избегне умората държавите-членки създават и налагат прилагането на периоди на почивка по отношение на вахтените лица и изискват системите за вахта да бъдат организирани по такъв начин, че ефикасността на всички вахтени лица да не бъде засегната от умора, и задълженията да бъдат организирани, така че членовете на първата вахта в началото на едно пътуване, и тези от следващите вахти, които ги сменят да бъдат достатъчно отпочинали и годни за служба във всяко друго отношение.

2. Всички лица, които са определени за вахтени офицери или моряци, следва да могат да имат поне десет часа почивка на всеки период от 24 часа.

3. Часовете за почивка могат да бъдат разпределени на не повече от два периода, от които единият следва да бъде от поне шест последователни часа.

4. Не е необходимо да се поддържат предписанията относно периодите за почивка, изложени в параграфи 1 и 2, при произшествия или учения, или при други извънредни работни условия.

5. Независимо от разпоредбите на параграфи 2 и 3, минималният период от десет часа може да бъде намален до минимум от шест последователни часа при условие че намаляване от този вид не бъде налагано в продължение на повече от два дни и че се предоставят поне седемдесет часа почивка за всеки период от седем дни.

6. Държавите-членки изискват разписанията за вахтата да бъдат обявени на леснодостъпно място.

▼B

Член 15

Освобождаване

1. При условия на крайна нужда, компетентните органи могат, ако преценят, че от това не произтича никаква опасност за лицата, имуществото или околната среда, да предоставят освобождаване за определен период, който не надвишава шест месеца, определена длъжност, различна от корабен радиооператор, с изключение на разпоредбите, предвидени от съответните Радиоправила, да се заема от лице, което не притежава съответното свидетелство, при условие че са убедени, че лицето, което се ползва от това разрешение притежава достатъчна квалификация, за да заеме свободния пост, по начин който гарантира пълна сигурност. Все пак, освобождаване не се предоставя за длъжностите на капитан или на главен механик, освен при форсмажорни обстоятелства, като при това положение, срокът на неговата продължителност е възможно най-кратък.

2. Всяко освобождаване, издадено за определена длъжност, следва да се даде само на лице, притежаващо свидетелство, което се изисква за заемане на непосредствено по-ниската длъжност. Когато за по-ниската длъжност не се изисква свидетелство, освобождаването може да бъде предоставено на лице, чиито квалификации и опит са, според компетентните органи, на ниво напълно равностойно на това, което се изисква за длъжността, която следва да се заеме, при условие че това лице, ако не притежава съответното свидетелство, бъде задължено да положи успешно тест, приет от компетентните органи, за да докаже, че такова разрешение може да му бъде издадено без да бъде застрашена сигурността. Освен това компетентните органи следва да се уверят, че въпросната длъжност ще бъде заета, щом това стане възможно, от лице, което притежава съответното свидетелство.

Член 16

Отговорност на държавите-членки в областта на обучението и оценяването

1. Държавите-членки определят компетентния или компетентните органи или инстанции, които да:

— осигуряват обучението, посочено в член 3,

— организират и/или контролират изпитите, които евентуално се изискват,

— издават свидетелствата, посочени в член 10,

— предоставят освобожданията, предвидени в член 15.

2. Държавите-членки осигуряват:

а) Обучението и оценяването на морските лица да са:

1. структурирани в съответствие с писмени програми, включително и методите и средствата за изпълнение, процедурите и педагогическите помагала, необходими за достигане на предписаното ниво на компетентност, и

2. реализирани, контролирани, оценявани и подпомагани от лица, които притежават квалификацията предписана в букви г), д) и е).

б) Лицата, които осъществяват обучение или извършват оценяване като едновременно с това са наети да работят на борда на кораба, могат да вършат това, само когато обучението или оценяването нямат вредни последици за нормалната работа на

▼B

кораба и, когато те могат да посветят времето и вниманието си на това обучение или оценяване.

в) Инструкторите, наблюдаващите и оценителите следва да имат квалификация във връзка със специфичния вид и ниво на обучение или оценяване на компетентността на морските лица на борда на кораба или на сушата.

г) Всяко лице, което извършва по време на работа на борда на кораба или на сушата обучение на морски лица, предназначено да им даде възможност да придобият изискващата се квалификация за получаване на свидетелство по силата на настоящата директива:

1. има общ поглед върху програмата за обучение и разбира специфичните цели в областта на обучението от конкретния вид на извършваното обучение;

2. притежава необходимата квалификация за работата, която е предмет на извършваното обучение и

3. ако извършва обучение с помощта на тренажор:

i) е получило всички необходими педагогически инструкции относно използването на тренажорите и

ii) е придобило оперативен практически опит за конкретния вид използван тренажор.

д) Всяко лице, което отговаря за наблюдение на обучението по време на работа на морските лица, предназначено да им даде възможност да придобият квалификацията, която е необходима за получаване на свидетелство, разбира напълно програмата на обучение и специфичните цели на всеки вид предоставяно обучение.

е) Всяко лице, което извършва, на борда на кораба или на сушата, оценяване на компетентността на морските лица по време на работа, за да прецени дали притежават необходимата квалификация за получаването на дадено свидетелство:

1. има подходящо ниво на познания и разбиране на компетентността, която следва да се оценява;

2. притежава нужната квалификация за оценяване на работата, която е предмет на оценяване;

3. е получило съответните указания относно методите и практиката на оценяването;

4. е придобило практически опит в оценяването и

5. в случай на оценяване, което изисква използването на тренажори, има практически опит в оценяването, свързан с конкретния вид използван тренажор, който е натрупало под наблюдението на опитен оценител и този опит е бил счетен за достатъчен от оценителя.

ж) в случай, че държава-членка признава обучение, дадено учебно заведение или квалификация, осигурена от него, в рамките на нейните предписания, свързани с издаването на свидетелство, приложното поле на стандартите за качество, изложени в член 9, включва квалификацията и опита на инструкторите и оценителите. Квалификацията, опитът и прилагането на стандартите за качество, изложени в член 9 включват квалификацията и опита на инструкторите и оценителите. Квалификацията, опитът и прилагането на нормите за качество следва да включват подходящо педагогическо обучение, както и изучаване методите и практиките на обучение и оценяване и следва да отговарят на всички приложими предписания по букви г), д) и е).

▼B

Член 17

Комуникация на борда

Държавите-членки гарантират, че:

а) без да се засягат разпоредбите на букви б) и г), на борда на всеки кораб, плаващ под флага на държава-членка съществуват средства, които предоставят възможност, във всеки момент, за устно общуване между всички членове на екипажа на кораба по отношение на сигурността и, която по-специално гарантира съобщенията и инструкциите да се получават навреме и да бъдат добре разбрани;

б) на борда на всеки пътнически кораб, плаващ под флага на държава-членка и на борда на всеки пътнически кораб, идващ от и/или пътуващ за пристанище на държава-членка, да бъде установен и записан в бордовия дневник на кораба, общ работен език, за да бъде гарантирана ефикасността на действията на екипажа по отношение въпросите на сигурността.

Компанията, или капитанът, в зависимост от случая, определя подходящия работен език. От всяко морско лице се изисква да разбира този език и, когато това е необходимо, да дава заповеди и нареждания, и да докладва на този език.

Ако работният език не е официален език на държавата-членка, всички планове и списъци, които трябва да бъдат разлепени, включват превод на работния език.

в) на борда на пътническите кораби, персоналът, определен в списъка на екипажа да помага на пътниците в случай на извънредна ситуация да бъде лесен за идентифициране и да притежава, по отношение на общуването, достатъчно способности, за да изпълни тази мисия като за целта следва да се възприеме подходяща съвкупност от критерии измежду следните критерии:

i) езикът или езиците, отговарящи на основните националности на пътниците, превозвани по определен маршрут;

ii) вероятността, че способността на този персонал да използва елементарни понятия от английския език за основните инструкции, му дава възможност да общува с пътниците в затруднение, независимо от това дали съответните пътник и член на екипажа владеят или не един общ език;

iii) евентуалната необходимост да се общува по време на извънредна ситуация, с други средства (като демонстрации, език на жестовете, посочване на местата, на които се намират инструкциите, на места за събиране, на мястото на спасителните съоръжения и на аварийните изходи), когато езиковото общуване не е възможно;

iv) степента, в която пълните инструкции за сигурност са били предоставени на пътниците на техния роден език и

v) езиците, на които могат да бъдат разпространени нареждания с оглед извънредната ситуация, при извънредна ситуация или при учение, за да бъдат съобщени на пътниците най-важните инструкции и да бъде улеснена задачата на членовете на екипажа, натоварени да помагат на пътниците;

г) на борда на нефтените танкери, химикаловозите и газовозите, плаващи под флага на държава-членка, капитанът, офицерите и моряците, да са способни да общуват помежду си на един или повече общи работни езици;

▼M2

д) са налице достатъчно средства за предаване на съобщения между кораба и брегови власти. Тези съобщения се извършват в съответствие с разпоредбите на глава V, правило 14, параграф 4 от конвенцията SOLAS;

▼B

е) когато пристъпват към контрол от държавата, на чиято територия се намира пристанището в съответствие с Директива 95/21/ЕО, държавите-членки следят корабите, плаващи под флага на трета държава също да действат в съответствие с настоящия член.

Член 18

Признаване на свидетелствата

▼M4

_____

▼M2

3. На морските лица, които не притежават свидетелствата, посочени в член 4, може да бъде разрешено да служат на кораби, плаващи под флага на държава-членка, при условие че е взето решение за признаване на свидетелствата, които те притежават, по посочения по-долу ред:

а) Държава-членка, която възнамерява да признае чрез потвърждаване съответните свидетелства, издадени от трета страна на капитан, офицер или радиографист, за да служат на кораби, плаващи под нейния флаг, представя мотивирано искане до Комисията за признаване на тази трета страна;

Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност (оттук нататък наричана „Агенцията“) и с евентуалното участие на всяка заинтересована държава-членка, събира информацията, посочена в приложение II и извършва оценка на системите за подготовка и освидетелстване на третата страна, за която е представено искане за признаване, за да провери, дали съответната страна отговаря на всички изисквания на конвенцията STCW, и дали са предприети съответните мерки за предотвратяване на измами във връзка със свидетелствата.

б) Комисията взема решението за признаване на трета страна в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 2, в срок от три месеца от датата на искането за признаване. Ако бъде взето решение за признаване, то е валидно съобразно разпоредбите на член 18а;

в) Ако в предвидения в буква б) срок не бъде взето решение за признаване на съответната трета страна, държавата-членка, която е представила искането, може да вземе решение за едностранно признаване на третата страна до вземането на решение в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 2;

г) Държава-членка може да вземе решение по отношение на корабите, плаващи под нейн флаг, да потвърди свидетелствата, които са издадени от признатите от Комисията трети страни, като се вземат под внимание разпоредбите, които се съдържат в приложение II, точки 4 и 5;

д) Признаването на свидетелства, издадени от признати трети страни и публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия C преди (…) [1], остава в сила. Това признаване може да се използва от всички държави-членки, освен ако

[1] 18 месеца след датата на влизане в сила на директивата.

▼M2

Комисията впоследствие го е оттеглила съгласно разпоредбите на член 18а;

е) Комисията изготвя и поддържа актуален списък на признатите трети страни. Списъкът се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С.

▼B

4. Независимо от член 5, параграф 6, държава-членка може, ако обстоятелствата го изискват, да разреши на морски лица да служат на борда на кораб, плаващ под неин флаг, в качество различно от това на офицер-радиотехник или корабен радиооператор, при спазване на разпоредбите на Радиоправилата, за период, който не надвишава три месеца, ако те притежават подходящо и валидно свидетелство, което трета страна е издала и потвърдила по предписания начин, но което все още не е било потвърдено с оглед признаването му от заинтересованата държава-членка, с цел да го направи годно за служба на борда на корабите, плаващи под неин флаг. Трябва да може да бъде доставен документ доказващ, че искане за потвърждение е било направено пред компетентните органи.

▼M2

Член 18а

1. Независимо от критериите, посочени в приложение II, когато държава-членка счита, че дадена призната трета страна вече не отговаря на изискванията на конвенцията STCW, тя незабавно уведомява за това Комисията, като посочва основанията си. Комисията незабавно сезира комитета, посочен в член 23.

2. Независимо от критериите, посочени в приложение II, когато Комисията счита, че дадена призната трета страна вече не отговаря на изискванията на конвенцията STCW, тя незабавно уведомява за това държавите-членки, като посочва основанията си. Комисията незабавно сезира комитета, посочен в член 23.

3. Когато държава-членка възнамерява да оттегли потвържденията на всички свидетелства, издадени от трета страна, тя незабавно информира Комисията и останалите държави-членки за намерението, като посочва основанията си за това.

4. Комисията, подпомагана от агенцията, извършва повторна оценка на признаването на съответната трета страна, за да провери, дали тази страна не е спазила изискванията на конвенцията STCW.

5. Когато са налице данни, които сочат, че конкретно учебно заведение за морска подготовка вече не отговаря на изискванията на конвенцията STCW, Комисията уведомява заинтересованата страна, че признаването на издадените от нея свидетелства ще бъде оттеглено в двумесечен срок, ако не бъдат предприети мерки, с които да се гарантира спазването на всички изисквания на конвенцията STCW.

6. Решението за оттегляне на признаването се взема в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 2, в срок от два месеца от датата на извършеното от държавата-членка съобщение. Заинтересованите държави-членки предприемат подходящи мерки за изпълнение на решението.

7. Потвържденията, които удостоверяват признаването на свидетелства, издадени в съответствие с разпоредбите на член 5, параграф 6 преди датата, на която е взето решението за оттегляне на признаването на третата страна, остават в сила. Морските лица, които притежават такива потвърждения, не могат да претендират за потвърждение, с което да им се признава по-висока квалификация, освен ако повишението се основава единствено на допълнителна морска служба.

▼M2

Член 18б

1. Комисията, подпомагана от Агенцията, редовно и най-малко веднъж на пет години, извършва повторна оценка на третите страни, които са признати съобразно процедурата, предвидена в член 18, параграф 3, буква б), включително третите страни, посочени в член 18, параграф 3, буква е), за да провери дали те отговарят на съответните критерии, посочени в приложение II, и дали са предприети съответните мерки за предотвратяване на измами във връзка със свидетелствата.

2. Комисията определя приоритетните критерии за оценка на трети страни въз основа на предоставените от пристанищната държава резултати от проверката съгласно член 20, както и въз основа на предоставената от трети страни информация във връзка с докладите за независимите оценки съгласно раздел A-I/7 от кодекса STCW.

3. Комисията предоставя на държавите-членки доклад за резултатите от оценката.

▼B

Член 19

Държавен пристанищен контрол

1. Корабите, какъвто и да е техния флаг, освен тези изключени по силата на член 2, са подложени, когато се намират в пристанище на една държава-членка, на държавен пристанищен контрол, осъществен от надлежно овластени от тази държава-членка служители, за да се провери дали всички морски лица, служещи на борда, които следва да притежават свидетелство в съответствие с Конвенцията STCW, притежават такова свидетелство или съответно освобождаване от това изискване.

2. Когато упражняват държавен пристанищен контрол по силата на разпоредбите на настоящата директива, държавите-членки следят всички приложими разпоредби и процедури определени в Директива 95/21/ЕО да бъдат прилагани.

Член 20

Процедури по държавния пристанищен контрол

1. Без да се засягат разпоредбите на Директива 95/21/ЕО, държавният пристанищен контрол, по силата на член 19, се ограничава до следните разпоредби:

— проверка дали всички морски лица, служещи на борда, които трябва да притежават свидетелство в съответствие с Конвенцията STCW, притежават съответното свидетелство или валидно освобождаване, или представят документ, доказващ, че е била подадена молба за потвърждение, удостоверяващо признаването на свидетелството, до органите на държавата, под чийто флаг корабът плава.

— проверка дали личния състав и свидетелствата на морските лица, служещи на борда на кораба, са съобразени с предписанията относно съоръженията за безопасност на органите на държавата под чийто флаг корабът плава.

2. Пристъпва се към оценяване, в съответствие с част A на Кодекса STCW, на годността на морските лица на кораба да спазват нормите за вахтена служба, предписани от Конвенцията STCW, ако има основателни причини да се смята, че тези норми не се спазват, тъй като се е случило едно от следните събития:

▼B

— корабът е претърпял сблъскване или е заседнал,

— по време на пътуване, на спускане на вода или на кея корабът е осъществил изхвърляне на вещества, което е незаконно, по смисъла на коя да е международна конвенция, или

— корабът, маневрирайки по неправилен начин или по начин, който не е достатъчно сигурен, не е спазил мерките за организация на движението, възприети от Международната морска организация, или сигурни практики и процедури за навигация, или

— корабът, в други отношения, оперира по начин, който представлява опасност за хората, имуществото или околната среда, или

— дадено свидетелство е било получено чрез измама или лицето, което притежава свидетелство, не е същото, на което свидетелството първоначално е било издадено, или

— корабът плава под флага на страна, която не е ратифицирала Конвенцията STCW или капитанът, офицер или моряк притежава свидетелство, издадено от трета страна, която не е ратифицирала Конвенцията STCW.

3. Независимо от проверката на свидетелството, в рамките на оценяването, предвидено в параграф 2, морските лица могат да бъдат задължени да покажат тяхната оценявана компетентност на работното си място. Тази демонстрация може, по-специално, да се изразява в проверяване на действителното спазване на изискванията за работа по отношение на нормите за вахтена служба и дали морските лица реагират правилно на извънредните ситуации, като се има предвид тяхното ниво на компетентност.

Член 21

Задържане

Без да се нарушават разпоредбите на Директива 95/21/ЕО, следните пропуски, доколкото служителят, осъществяващ държавния пристанищен контрол е установил, че те представляват опасност за хората, имуществото или околната среда, са единственото основание, по силата на настоящата директива, поради което държава-членка може да задържи един кораб:

а) морските лица не притежават свидетелства, не притежават подходящи свидетелства или валидно освобождаване, или не представят документ, доказващ, че е била подадена молба за потвърждение, удостоверяваща признаването на свидетелството, до органите на държавата под чийто флаг плава корабът;

б) приложимите предписания на държавата, под чийто флаг плава корабът относно съоръженията за сигурност, не са спазени;

в) разпоредбите в областта на вахтената служба на мостика или в машинното отделение не отговарят на изискванията, предвидени за кораба от държавата, под чийто флаг той плава;

г) в екипа на вахтените лица няма лице, квалифицирано, за да може да ползва оборудването, необходимо за сигурността на корабоплаването, радиосвръзките за сигурност или за предотвратяване замърсяването на морето;

д) професионалните умения за упражняване на задачите, поверени на морските лица, за да се гарантира сигурността на кораба и предотвратяване замърсяването на морето, не са доказани и

е) не е възможно да бъдат намерени достатъчно отпочинали лица, които са годни за служба във всяко друго отношение, за да

▼B

осигурят първата вахта в началото на плаването и следващите вахти.

▼M4

Член 21а

Редовен мониторинг на спазването на изискванията

Без да се засягат правомощията на Комисията съгласно член 226 от Договора, Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, създадена с Регламент (ЕО) № 1406/2002 ([1]), проверява редовно и най-малко на всеки пет години дали държавите-членки спазват минималните изисквания, предвидени в настоящата директива.

Член 21б

Доклад за спазването на изискванията

Не по-късно от 20 октомври 2010 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка, изготвен на базата на информацията, получена съгласно член 21а. В доклада Комисията анализира спазването на настоящата директива от държавите-членки и когато е необходимо, прави предложения за допълнителни мерки.

▼B

Член 22

Изменения

1. Настоящата директива може да бъде изменяна в съответствие с процедурата, посочена в член 23, параграф 2, с оглед прилагането, за целите на настоящата директива, на измененията, в международните кодекси, споменати в член 1, параграфи 16, 17, 18, 23 и 24 и които са влезли в сила. ►M2 Настоящата директива може да се изменя в съответствие със същата процедура с цел прилагане, по смисъла на настоящата директива, на всички съответни изменения в законодателството на Общността. ◄

2. Съветът, в съответствие с разпоредбите на Договора, взема решение за евентуално изменение на приложение II, въз основа на предложение, което Комисията следва да представи най-късно до 25 май 2003 г., като се съобрази с придобития опит по прилагането на настоящата директива.

3. Вследствие приемането на нови документи или протоколи към Конвенцията STCW, Съветът приема, въз основа на предложение на Комисията и като се съобразява с парламентарните процедури на държавите-членки и съответните процедури в рамките на Международната морска организация, подробни процедурни правила за ратификация на тези нови документи или на протоколите, като следи те да се прилагат едновременно и еднообразно във всички държави-членки.

▼M1

4. Измененията на международните актове, посочени в член 1, могат да бъдат изключени от обхвата на настоящата директива в съответствие с член 5 от Регламент (ЕО) № 2099/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. за създаване

([1]) Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 г. за създаване на Европейска агенция за морска безопасност (ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 1). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 724/2004 (ОВ L 129, 29.4.2004 г., стр. 1).

▼M1

на Комитет по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК) ([1]).

▼B

Член 23

Процедура в Комитета

▼M1

1. Комисията се подпомага от Комитет по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК), създаден съгласно член 3 от Регламент (ЕО) № 2099/2002.

▼B

2. В случаите, когато се прави позоваване на настоящия параграф, членовете 5 и 7 на Решение 1999/468/ЕО се прилагат при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

Периодът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО е от осем седмици.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 24

Преходни разпоредби

1. До 1 февруари 2002 г. държавите-членки могат да продължат да издават, признават и потвърждават свидетелства в съответствие с разпоредбите, които са се прилагали преди 1 февруари 1997 г., когато става въпрос за морски лица, които са започнали одобрена морска служба, одобрена програма за образование и обучение, или одобрен курс за обучение преди 1 август 1998 г.

2. До 1 февруари 2002 г. държавите-членки могат да продължат да подновяват или да утвърждават отново свидетелства в съответствие с разпоредбите, които са прилагали преди 1 февруари 1997 г.

3. Когато, в изпълнение на член 11, държава-членка пристъпи към повторно издаване или продължаване на валидността на свидетелствата, които е издала първоначално по силата на разпоредбите, които са се прилагали преди 1 февруари 1997 г., тя може, по свое усмотрение, да замести ограниченията за тонаж, посочени в първоначалните свидетелства, както следва:

1) думите „с големина 200 БРТ“ могат да бъдат заменени с думите „с големина 500 БРТ или по-голям“ и

2) думите „с големина 1 600 БРТ“ могат да бъдат заменени с думите „с големина 3 000 БРТ“.

Член 25

Наказателни санкции

Държавите-членки създават система от наказателни санкции, които наказват нарушенията на вътрешноправните разпоредби приети въз основа на членове 1, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, член 18, параграфи 3 и 4, членове 19, 20, 21 и 24 и на приложения I и II и вземат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези наказателни санкции. Така приетите санкции трябва да бъдат ефикасни, пропорционални и възпиращи.

([1]) ОВ L 324, 29.11.2002 г., стр. 1.

▼B

Член 26

Съобщаване

Държавите-членки уведомяват Комисията за текста на разпоредбите от националното законодателство в областта, регулирана от настоящата директива. Комисията уведомява останалите държави-членки за тези разпоредби.

Член 27

Отмяна

1. Директива 94/58/ЕО, изменена от директивата, посочена в приложение III, част А се отменя, без това да нарушава задълженията на държавите-членки във връзка със сроковете за въвеждане на разпоредбите в националното право, включени в приложение III, част Б.

2. Позоваванията на отменената директива, се считат за позовавания на настоящата директива и следва да се четат според таблицата за съответствие, намираща се в приложение IV.

Член 28

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 29

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОБУЧЕНИЕ НА КОНВЕНЦИЯТА STCW, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 3

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

1. Правилата, посочени в настоящото приложение, се допълват от задължителните разпоредби, които се съдържат в част А на Кодекса STCW, с изключение на глава VIII, Правило VIII/2.

Всяко позоваване на изискване в правилата представлява също и позоваване на съответния раздел от част А на Кодекса STCW.

▼M4

1a. Държавите-членки гарантират, че мореплавателите владеят добре езика, както е определено в раздели A-II/1, A-III/1, A-IV/2 и A-II/4 от Кодекса STCW, което да им дава възможност да изпълняват своите конкретни задължения на кораб, плаващ под флага на приемащата държава-членка.

▼B

2. Част А от Кодекса STCW съдържа стандарти за компетентност, на които следва да отговарят кандидатите за получаване или подновяване на свидетелствата и удостоверенията за правоспособност, предвидени по смисъла на Конвенцията STCW. За да бъде уточнена връзката, която съществува между разпоредбите относно издаването на други свидетелства, които са включени в глава VII и разпоредбите на глави II, III и IV относно издаването на свидетелствата, уменията, които са уточнени в стандартите за компетентност, са обособени по подходящ начин в седем функции, а именно:

1. корабоводене;
2. обработка и подреждане на товара;
3. управление експлоатацията на кораба и грижа за лицата на борда;
4. морско инженерство;
5. електрообзавеждане, електронна апаратура и системи за управление;
6. техническо поддържане и ремонт;
7. радиосвръзки.

нивата на отговорност са следните:

1. управленско ниво;
2. оперативно ниво;
3. поддържащо ниво.

Функциите и нивото на отговорност се посочват в подзаглавията, които предхождат таблиците за стандартите за компетентност, включени в глави II, III и IV на част А от Кодекса STCW.

ГЛАВА II

КАПИТАН И ПАЛУБНА КОМАНДА

Правило II/1

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелството за вахтени офицери на борда на кораби с брутен тонаж равен или по-голям от 500 БРТ

1. Всеки вахтен офицер, който служи на борда на морски кораб с брутен тонаж равен или по-голям от 500 БРТ, следва да притежава съответното свидетелство.

2. Всеки кандидат за свидетелство следва:

▼B

2.1. да е навършил поне 18 години;

2.2. да има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малка от една година в рамките на одобрена програма за обучение, включваща обучение на борда, което отговаря на изискванията на Раздел A-II/1 от Кодекса STCW и е включено в регистър за одобрени обучения, или да има одобрен плавателен стаж не по-малък от 3 години;

2.3. да е изпълнявал, в период не по-малък от шест месеца, през време на задължителния плавателен стаж, дейностите по вахтената служба под наблюдението на капитана или на квалифициран офицер;

2.4. да отговаря на приложимите изисквания на правилата от глава IV, в зависимост от случая, по отношение изпълнението на възложените задачи в областта на радиосвръзките в съответствие с Радиоправилата;

2.5. да е завършил одобрено образование и обучение и да отговаря на стандартите за компетентност, уточнени в Раздел A-II/1 на Кодекса STCW.

Правило II/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелството за капитани и помощник-капитани на борда на кораби с брутен тонаж равен или по-голям от 500 БРТ

Капитан и помощник-капитан на кораби с брутен тонаж равен или по-голям от 3 000 БРТ

1. Всеки капитан или помощник-капитан на морски кораб с брутен тонаж равен или по-голям от 3 000 БРТ следва да притежава съответното свидетелство.

2. Всеки кандидат за свидетелство следва:

2.1. да отговаря на изискванията относно издаването на свидетелства за вахтени офицери на кораби с брутен тонаж, равен или по-голям от 500 БРТ, и да докаже, че в това си качество има одобрен плавателен стаж с продължителност:

2.1.1. не по-малко от дванадесет месеца за свидетелството за помощник-капитан и

2.1.2. не по малко от тридесет и шест месеца за свидетелството за капитан; все пак, тази продължителност може да бъде намалена на не по-малко от двадесет и четири месеца. когато кандидатът има плавателен стаж като помощник-капитан в продължение на не по-малко от дванадесет месеца и

2.2. е завършил одобрено образование и обучение и отговаря на стандартите за компетентност, уточнени в Раздел A-II/2 от Кодекса STCW за капитаните и помощник-капитаните на кораби с брутен тонаж равен или по-голям от 3 000 БРТ.

Капитан и помощник-капитан на кораби с брутен тонаж между 500 и 3 000 БРТ

3. Всеки капитан или помощник-капитан на морски кораб с брутен тонаж между 500 и 3 000 БРТ следва да притежава съответното свидетелство.

4. Всеки кандидат за свидетелство следва:

4.1. да отговаря на изискванията относно издаването на свидетелства за вахтени офицери на кораби с брутен тонаж, равен или по-голям от 500 БРТ;

4.2. за свидетелството за капитан, да отговаря на изискванията за вахтен офицер на кораби с брутен тонаж равен или по-голям от 500 БРТ и да докаже, че в това си качество има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малка от тридесет и шест месеца; тази продължителност би могла да се намали на не по-малко от двадесет и четири месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като помощник-капитан в продължение на не по-малко от дванадесет месеца и

▼B

4.3. е завършил одобрено образование и обучение и отговаря на стандартите за компетентност, уточнени в Раздел A-II/2 от Кодекса STCW за капитаните и помощник-капитаните на кораби с брутен тонаж между 500 и 3 000 БРТ.

Правило II/3

Минимални задължителни изисквания за издаване на свидетелствата за вахтени офицери и капитани на кораби с тонаж по-малък от 500 БРТ

Кораби, които не осъществяват крайбрежни плавания

1. Всеки вахтен офицер, който служи на морски кораб с брутен тонаж по-малък от 500 БРТ, който не осъществява крайбрежни плавания, следва да притежава съответното свидетелство за корабите с брутен тонаж от 500 и повече БРТ.

2. Капитан, който служи на морски кораб с брутен тонаж по-малък от 500 БРТ, който не осъществява крайбрежни плавания, следва да притежава съответно свидетелство за корабите с брутен тонаж между 500 и 3 000 БРТ.

Кораби, осъществяващи крайбрежни плавания

Вахтен офицер

3. Всеки вахтен офицер, който служи на морски кораб с брутен тонаж по-малък от 500 БРТ, осъществяващ крайбрежни плавания, следва да притежава съответното свидетелство.

4. Всеки кандидат за свидетелство за вахтен офицер, който служи на морски кораб с брутен тонаж по-малък от 500 БРТ, осъществяващ крайбрежни плавания, следва:

4.1. да е навършил поне осемнадесет години;

4.2. да е завършил:

4.2.1. специално обучение, включително достатъчен плавателен стаж, който се изисква от съответната администрация, или

4.2.2. да има плавателен стаж с продължителност не по-малко от три години в като на член на палубната команда;

43. да отговаря на приложимите изисквания на правилата на глава IV, а именно, за изпълнение на поставените задачи в областта на радиовръзките в съответствие с Радиоправилата; и

4.4. да завършил одобрено образование и обучение и да отговаря на стандартите за компетентност, уточнени в Раздел A-II/3 на Кодекса STCW за вахтени офицери на морски кораби с брутен тонаж по-малък от 500 БРТ, осъществяващи крайбрежни плавания.

Капитан

5. Капитан, който служи на морски кораб с брутен тонаж по-малък от 500 БРТ, осъществяващ крайбрежни плавания, следва да притежава съответното свидетелство.

6. Всеки кандидат за свидетелство за капитан на морски кораб с брутен тонаж по-малък от 500 БРТ, осъществяващ крайбрежни плавания, следва:

6.1. да е навършил поне двадесет години;

6.2. да има плавателен стаж с продължителност не по-малко от дванадесет месеца, в качеството на вахтен офицер и

6.3. да е завършил одобрено образование и обучение и да отговаря на стандартите за компетентност, уточнени в Раздел A-II/3 на Кодекса STCW за капитани на морски кораби с брутен тонаж по-малък от 500 БРТ, осъществяващи крайбрежни плавания.

7. Освобождавания

Администрацията, ако прецени че размерите на даден кораб и условията на плаване са такива, че прилагането на всички изисквания на настоящото правило и на Раздел A-II/3 от Кодекса

▼B

STCW не би било нито разумно, нито възможно на практика, може, в подходяща степен, да освободи капитана и вахтения офицер на борда на такъв кораб, или на такава категория кораби, от някои от тези изисквания, като държи сметка за сигурността на всички кораби, които биха могли да се окажат в същите води.

Правило II/4

Минимални задължителни изисквания за издаването на свидетелствата за рулеви моряци от вахтената служба

1. Всеки рулеви моряк от вахтената служба на кораб с брутен тонаж от 500 или повече БРТ, който не е стажант-рулеви моряк или общ моряк без правоспособност, следва да притежава съответното свидетелство, за да изпълнява тези функции.

2. Всеки кандидат за свидетелство следва:

2.1. да е навършил поне шестнадесет години;

2.2. да:

2.2.1. има одобрен плавателен стаж, включително не по-малко от шест месеца обучение и професионален опит, или

2.2.2. е завършил специално обучение преди качване на борда или на борда на кораб, което да включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от два месеца и

2.3. да отговаря на стандартите за компетентност, уточнени в Раздел A-II/4 на Кодекса STCW.

3. Плавателният стаж, обучението и професионалният опит, които се изискват по алинеи 2.2.1. и 2.2.2. следва да се отнасят до функциите, свързани с вахтената служба и да включват изпълнението на задачи под прякото наблюдение на капитана, вахтения офицер или на квалифициран рулеви моряк.

4. Държава-членка може да приеме, че морските лица отговарят на изискванията на настоящото правило, ако те са служили на съответна длъжност в палубната команда не по-малко от една година, в рамките на петте години, предхождащи влизането в сила на Конвенцията STCW за съответната държава-членка.

ГЛАВА III

МАШИННА КОМАНДА

Правило III/1

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелството за вахтени офицери-механици в наблюдавано машинно отделение или дежурни офицер-механици в машинно отделение без постоянно присъствие на персонал

1. Всеки вахтен офицер-механик в наблюдавано машинно отделение или дежурен офицер-механик в машинно отделение без постоянно присъствие на персонал, на борда на морски кораб с кораби с пропулсивна мощност 750 или повече кВт следва да притежава съответното свидетелство.

2. Всеки кандидат за свидетелство следва:

2.1. да е навършил поне 18 години;

2.2. да има плавателен стаж не по-малко от шест месеца в машинно отделение в съответствие с Раздел A-III/1 от Кодекса STCW;

2.3. да е завършил одобрено образование и обучение по програма с продължителност не по-малка от 30 месеца, включваща обучение на борда, което отговаря на стандартите за компетентност на Раздел A-III/1 от Кодекса STCW и е включено в регистър за одобрени обучения.

▼B

Правило III/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелството за главен механик или втори механик на кораби с пропулсивна мощност от 3 000 и повече кВт

1. Всеки главен механик и всеки втори механик на морски кораб с пропулсивна мощност от 3 000 и повече кВт, следва да притежават съответното свидетелство.

2. Всеки кандидат за свидетелство следва:

2.1. да отговаря на изискванията за издаване на свидетелството за вахтен офицер-механик и

2.1.1. за свидетелството за втори механик, да докаже че е бил на одобрена морска служба в продължение на не по-малко от 12 месеца в качеството на помощник офицер-механик или на офицер-механик, и

2.1.2. за свидетелството за главен механик, да докаже, че има одобрен плавателен стаж не по-малко от тридесет и шест месеца, от които поне дванадесет месеца с необходимата квалификация, за да заема длъжността втори механик, и

2.2. да е завършил одобрено образование и обучение и да отговаря на стандартите за компетентност, уточнени в Раздел A-III/2 на Кодекса STCW.

Правило III/3

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелството за главен механик или втори механик на кораби с пропулсивна мощност между 750 и 3 000 кВт.

1. Всеки главен механик или всеки втори механик на морски кораб с пропулсивна мощност между 750 и 3 000 кВт следва да притежават съответните свидетелства.

2. Всеки кандидат за свидетелство следва:

2.1. да отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтен офицер-механик и:

2.1.1. за свидетелството за втори механик, да докаже, че има поне дванадесет месеца одобрен плавателен стаж като помощник офицер-механик или офицер-механик и

2.1.2. за свидетелството за главен механик, да докаже, че има поне двадесет и четири месеца одобрен плавателен стаж, от които поне дванадесет месеца с квалификация, необходима за заемане на длъжността втори механик и

2.2. да е завършил одобрено образование и обучение, и да отговаря на стандартите за компетентност, уточнени в Раздел A-III/3 на Кодекса STCW.

3. Всеки офицер-механик, квалифициран да служи като втори механик на кораби с пропулсивна мощност от 3 000 или повече кВт, може да служи като главен механик на кораби с пропулсивна мощност по-малка от 3 000 кВт, при условие че може да докаже поне дванадесет месеца одобрен плавателен стаж като отговорен офицер-механик и, че неговото свидетелство впоследствие е било потвърдено.

Правило III/4

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелствата за моряк от вахтената служба в наблюдавано машинно отделение или за корабни механици в машинно отделение без постоянно присъствие на персонал

1. Всеки моряк от вахтената служба в наблюдавано машинно отделение или корабен механик в машинно отделение, работещо без постоянно присъствие на персонал, на борда на морски кораб с пропулсивна мощност от 750 или повече кВт, който не е стажант-рулеви моряк или общ моряк без правоспособност, следва да притежава необходимото свидетелство, за да изпълнява такива функции.

▼B

2. Всеки кандидат за свидетелство следва:

2.1. да е навършил поне 16 години;

2.2. да:

2.2.1. има одобрен плавателен стаж, включително не по-малко от шест месеца обучение и професионален опит, или

2.2.2. да е завършил специално обучение преди качване на борда или на борда на кораба, което да включва плавателен стаж с одобрена продължителност от поне два месеца и

2.3. да отговаря на стандартите за компетентност, уточнени в Раздел A-III/4 на Кодекса STCW.

3. Плавателният стаж, обучението и опита, които се изискват по алинеи 2.2.1. и 2.2.2., следва да са свързани с функциите от вахтената служба в машинно отделение и да включват изпълнение на задачи под прекия контрол на квалифициран офицер-механик или на квалифициран моряк.

4. Държава-членка може да приеме, че морските лица отговарят на изискванията на настоящото правило, ако са служили на съответната длъжност в машинно отделение в продължение на не по-малко от една година, през петте години, предхождащи влизането в сила на Конвенцията STCW по отношение на тази държава-членка.

ГЛАВА IV

РАДИОСВРЪЗКИ И МОРСКИ ЛИЦА ПО РАДИОСВРЪЗКИТЕ

Обяснителна бележка

Задължителните разпоредби относно радиодежурство са изложени в Радиоправилата и в Конвенцията SOLAS, така както е изменена, и в насоките на Международната морска организация.

Правило IV/1

Приложение

1. С изключение на параграф 3, разпоредбите на настоящата глава се прилагат по отношение на морските лица по радиосвръзките на кораб, оперирщ в рамките на Световната морска система за бедствие и безопасност (СМСББ) по начина, предписан от Конвенцията SOLAS, така както е изменена.

2. До 1 февруари 1999 г. морските лица по радиосвръзките, отговарящи на разпоредбите на Конвенцията SOLAS, в сила непосредствено преди 1 февруари 1992 г., отговарят на разпоредбите на Конвенцията STCW в сила преди 1 декември 1992 г.

3. Морските лица по радиосвръзките, които не са задължени да отговарят на разпоредбите на глава IV на Конвенцията SOLAS относно СМСББ, не са задължени да отговарят на разпоредбите на настоящата глава. Морските лица по радиосвръзките следва обаче да отговарят на Радиоправилата. Администрацията следва да се увери, че съответните свидетелства, които се изискват според Радиоправилата, са издадени или признати на тези морски лица.

Правило IV/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелствата за морски лица по радиосвръзките за СМСББ

1. Всяко лице по радиосвръзките на борда на кораб, задължено да участва в СМСББ, следва да притежава съответно свидетелство за СМСББ, издадено или признато от администрацията в съответствие с разпоредбите на Радиоправилата.

2. В допълнение всеки кандидат за свидетелство по настоящото правило, за да служи на борда на кораб, който е задължен, по Конвенцията SOLAS, така както е изменена, да бъде снабден с радио електронна система следва:

▼B

2.1. да е навършил поне осемнадесет години и

2.2. да е завършил одобрено образование и обучение, и да отговаря на стандартите за компетентност, уточнени в Раздел A-IV/2 от Кодекса STCW.

ГЛАВА V

СПЕЦИАЛНО ОБУЧЕНИЕ, КОЕТО СЕ ИЗИСКВА ЗА МОРСКИТЕ ЛИЦА НА НЯКОИ ВИДОВЕ КОРАБИ

Правило V/1

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, офицерите и рулевите моряци на танкери

1. Офицерите и рулевите моряци, натоварени със специфични задачи и отговорности относно товара или оборудването на танкерите следва, освен обучението, предписано в Правилото VI/1, да са преминали на сушата одобрен курс по противопожарна безопасност и

1.1. да имат одобрен плавателен стаж не по-малко от три месеца на танкер, за да придобият достатъчно познания за практиките по безопасност при експлоатацията, или

1.2. да са завършили одобрен курс за подготовка за работа на танкер, обхващащ поне областите, изброени за този курс в Раздела A-V/1 на Кодекса STCW.

Все пак администрацията може да приеме период на плавателен стаж под наблюдение, по-кратък от предписания в алинея 1.1, при условие че:

1.3. продължителността на така приетия период не е по-малка от един месец;

1.4. танкерът е с брутен тонаж по-малък от 3 000 БРТ;

1.5. продължителността на всяко плаване, което извършва танкерът през този период, не надвишава седемдесет и два часа и

1.6. особеностите на експлоатация на танкера и броят на плаванията и товаренето, осъществявани през този период, дават възможност да се придобие същото ниво на познания и опит.

2. Капитаните, главните механици, помощник-капитаните и вторите механици, както и всички лица, които отговарят пряко за товаренето, разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на транспорта или опазването на товарите следва, освен предписанията по алинеи 1.1. или 1.2.:

2.1. да са придобили опит, който се отнася до задачите, които следва да изпълняват на вида танкер, на който служат и

2.2. да са завършили одобрена програма за специализирано обучение, отнасящо се поне до предметите, изброени в Раздел A-V/1 на Кодекса STCW, които се отнасят до задачите, които те следва да изпълняват на нефтения танкер, на химикаловоза или газовоза, на който служат.

3. През двете години, които следват влизането в сила на Конвенцията STCW по отношение на една държава-членка, може да се приеме, че морските лица отговарят на изискванията на алинея 2.2. ако са изпълнявали подходящи функции на борда на въпросния танкер през период, не по-кратък от една година през петте предходни години.

4. Администрацията гарантира, че подходящо свидетелство се издава на капитаните и офицерите, които притежават необходимата квалификация по параграфи 1 или 2, в зависимост от случая, или да бъде потвърдено по необходимия ред едно съществуващо свидетелство. Всеки рулеви моряк, който притежава необходимата квалификация, следва да притежава съответното свидетелство.

▼B

Правило V/2

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, офицерите, рулевите моряци и другите членове на екипажа на ро-ро пътнически кораби

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитаните, офицерите, рулевите моряци и другите членове, които служат на борда на ро-ро пътническите кораби, които извършват международни плавания. Администрацията решава дали тези изисквания следва да се прилагат по отношение на персонала, служещ на борда на ро-ро пътническите кораби, които осъществяват вътрешни плавания.

2. Преди да им бъдат възложени задачи на ро-ро пътнически кораб, морските лица следва да са завършили обучението предписано в точки 4 до 8, което отговаря на техните длъжности, задачи и отговорности.

3. Морските лица, които следва да са завършили обучението, предписано в точки 4, 7 и 8 следва, през интервали, ненадвишаващи пет години, да получават подходящо обучение за опресняване и актуализиране на техните знания ►M3 или са длъжни да представят доказателство за постигане на изисквания стандарт на компетентност през предходните пет години. ◄

4. Капитанът, офицерите и другите членове на екипажа, определени в списъка на екипажа да помагат на пътниците при извънредни ситуации с корабите, превозващи пътници следва да са завършили обучение, свързано с подпомагането на пътниците, посочено в параграф 1 на Раздел A-V/2 на Кодекса STCW.

5. Капитаните, офицерите и другите членове на екипажа, на които са поверени специфични задачи и отговорности на ро-ро пътническите кораби, следва да са преминали обучението за запознаване, посочено в параграф 2 на раздел A-V/2 на Кодекса STCW.

6. Лицата от персонала, осъществяващ пряко услуга на пътниците в помещенията, предназначени за пътници на борда на ро-ро пътническите кораби, следва да са преминали обучението в областта на безопасността, посочено в параграф 3 на Раздел A-V/2 на Кодекса STCW.

7. Капитаните, помощник-капитаните, главните механици и всяко лице, определено като пряко отговорно за качването и слизането на пътниците, за товаренето, разтоварването или за укрепването на товара, или затваряне на отворите на корпуса, на ро-ро пътническите кораби, следва да се преминали одобрено обучение във връзка с безопасността на пътниците и товарите и опазването на корпуса, така както е посочено в параграф 4 на Раздел A-V/2 на Кодекса STCW.

8. Капитаните, помощник-капитаните, главните механици, вторите механици и всяко лице, отговарящо за сигурността на пътниците при извънредни положения на ро-ро пътническите кораби, следва да са преминали одобрено обучение в областта на управление на кризисни ситуации и човешко поведение, така както е уточнено в параграф 5 на Раздел A-V/2 на Кодекса STCW.

9. Администрацията гарантира, че се издава документ, удостоверяващ преминатото обучение на всяко лице, което притежава квалификацията, която се изисква по силата на настоящото правило.

▼M3

Правило V/3

Задължителни минимални изисквания за обучение и квалификация на капитани, офицери, изпълнителски състав и други лица, служещи на борда на пътнически кораби, с изключение на ро-ро пътнически кораби

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитани, офицери, изпълнителския състав и други лица, служещи на борда на пътнически кораби, с изключение на ро-ро пътнически кораби, извършващи международни плавания. Администрациите определят

▼M3

приложимостта на тези изисквания по отношение на персонала на пътнически кораби, извършващ вътрешни плавания.

2. Преди да им бъдат възложени задачи на борда на пътнически кораб, морските лица следва да са завършили обучението, предписано в точки 4 до 8, което отговаря на техните длъжности, задачи и отговорности.

3. Морските лица, които следва да са завършили обучението, предписано в точки 4, 7 и 8 следва, през интервали, ненадвишаващи пет години, да преминат през подходящо обучение за опресняване и актуализиране на техните знания или да бъдат задължени да представят доказателства за постигане на изискваните стандарти за компетентност през предходните пет години.

4. Персоналът, определен в списъците за ученията да подпомага пътниците в аварийни ситуации на борда на кораба, следва са завършили обучение по управление на тълпи, посочено в раздел A-V/3, параграф 1 на Кодекса STCW.

5. Капитаните, офицерите и другите членове на екипажа, на които са поверени специфични задачи и отговорности на борда на пътническите кораби, следва да са преминали обучението за запознаване, посочено в раздел A-V/2, параграф 2 от Кодекса STCW.

6. Лицата от персонала, предоставящи преки услуги на пътниците в помещенията, предназначени за пътници на борда на пътническите кораби, следва да са преминали обучението в областта на безопасността, посочено в раздел A-V/2, параграф 3 от Кодекса STCW.

7. Капитаните, старши помощник-капитаните и всяко лице, определено като пряко отговорно за качването и слизането на пътниците, следва да се преминали одобрено обучение по безопасност на пътниците, посочено в раздел A-V/2, параграф 4 от Кодекса STCW.

8. Капитаните, помощник-капитаните, главните механици, вторите механици и всяко лице, отговарящо за сигурността на пътниците при аварийни ситуации на борда на пътническите кораби, следва да са преминали одобрено обучение по управление на кризи и човешко поведение, посочено в раздел A-V/2, параграф 5 от Кодекса STCW.

9. Администрацията гарантира, че се издава документ, удостоверяващ преминатото обучение на всяко лице, което притежава квалификацията, която се изисква по силата на настоящото правило.

▼B

ГЛАВА VI

ФУНКЦИИ ПРИ ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ, ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ТРУДА, МЕДИЦИНСКИ ГРИЖИ И ОЦЕЛЯВАНЕ НА МОРЕ

Правило VI/1

Задължителни минимални изисквания за запознаване, основното обучение и инструкции по безопасност за всички морски лица.

Морските лица следва да бъдат запознати и да получат основно обучение или инструкции по безопасност в съответствие с Раздел A-VI/1 от Кодекса STCW и следва да отговарят на съответните стандарти за компетентност, които са уточнени там.

Правило VI/2

Задължителни минимални изисквания за издаването на свидетелството за използване на спасителни средства, дежурни лодки и бързоходни дежурни лодки

1. Всеки кандидат за свидетелството за използване на спасителни средства, различни от бързоходните дежурни лодки, следва:

1.1. да е навършил поне 18 години;

▼B

1.2. да има одобрен плавателен стаж не по-малък от дванадесет месеца или да е преминал одобрен курс на обучение и да има одобрен плавателен стаж, не по-малък от шест месеца и

1.3. да отговаря на стандартите за компетентност за получаване на удостоверение за използване на спасителни средства и дежурни лодки, посочени в параграфи 1 до 4 на Раздел A-VI/2 от Кодекса STCW.

2. Всеки кандидат за удостоверение за използване на бързоходни дежурни лодки следва:

2.1. да притежава удостоверение за използване на спасителни средства и дежурни лодки, различни от бързоходните дежурни лодки;

2.2. да е преминал одобрен курс на обучение и

2.3. да отговаря на стандартите за компетентност за получаването на удостоверението за използване на бързоходни дежурни лодки, посочени в параграфите 5 до 8 на Раздел A-VI/2 от Кодекса STCW.

Правило VI/3

Задължителни минимални изисквания за обучение по противопожарна подготовка – разширена програма

1. Морските лица, определени да ръководят противопожарните операции следва да са преминали успешно обучение по противопожарна подготовка – разширена програма, което набляга по-специално на организацията, стратегията и ръководството, в съответствие с разпоредбите на Раздел A-VI/3 на Кодекса STCW и следва да отговарят на стандартите за компетентност, уточнени там.

2. Ако обучението по противопожарна подготовка – разширена програма не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, следва да бъде издадено, според случая, специално удостоверение или специално уверение, установяващо, че притежателят му е преминал курс на обучение по противопожарна подготовка – разширена програма.

Правило VI/4

Задължителни минимални изисквания по първа медицинска помощ и медицински грижи

1. Морските лица, определени да оказват първа медицинска помощ на борда на кораб, следва да отговарят на стандартите за компетентност, уточнени за медицинската помощ в параграфи 1, 2 и 3 на раздел A-VI/4 на Кодекса STCW.

2. Морските лица, определени да отговарят за медицинските грижи на борда, следва да отговарят на стандартите за компетентност, уточнени за медицинските грижи в параграфи 4, 5 и 6 на раздел A-VI/4 на Кодекса STCW.

3. Ако обучението в областта на първа медицинска помощ и медицинските грижи не е включено в квалификация, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, в зависимост от случая, следва да бъде издадено специално свидетелство или специално уверение, доказващо че притежателят е преминал курс на обучение по първа медицинска помощ и медицински грижи.

ГЛАВА VII

ДРУГИ СВИДЕТЕЛСТВА

Правило VII/1

Издаване на други свидетелства

1. Независимо от разпоредбите относно издаването на свидетелствата, изложени в глави II и III, държавите-членки могат да решат да издават или да разрешат да бъдат издавани свидетелства, различни

▼B

от тези, посочени в правилата на тези глави, стига да бъдат налице следните условия:

1.1. функциите и съответните нива на отговорност, които са посочени в свидетелствата или в потвържденията, следва да бъдат избрани измежду тези, посочени в Раздели A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 и A-IV/2 на Кодекса STCW и следва да бъдат идентични;

1.2. кандидатите следва да са преминали одобрено образование и обучение и да отговарят на стандартите за компетентност, предписани в съответните раздели на Кодекса STCW и посочени в Раздел A-VII/1 на този кодекс за функциите и нивата, посочени в свидетелствата и потвържденията;

1.3. кандидатите следва да имат одобрен плавателен стаж, подходящ за изпълнението на функциите и за нивата, посочени в свидетелството. Минималната продължителност на плавателния стаж следва да е еднакъв с продължителността на плавателния стаж, предписан в глави II и III. Все пак минималната продължителност на плавателния стаж не следва да бъде по-малка от тази, предписана в Раздел A-VII/2 на Кодекса STCW;

1.4. кандидатите за свидетелство, които следва да изпълняват навигационни функции на оперативно ниво следва да отговарят на приложимите предписания на глава IV, в зависимост от случая, за да изпълняват задачите, свързани с радиосвръзките в съответствие с Радиоправилата и

1.5. свидетелствата се издават в съответствие с предписанията на член 11 и на разпоредбите, изложени в глава VII на Кодекса STCW;

2. Не следва да бъдат издавани свидетелства въз основа на настоящата глава ако държавата-членка не е съобщила на Комисията сведенията, предписани в Конвенцията STCW.

Правило VII/2

Издаване на свидетелства на морските лица

Всички морски лица, които изпълняват функция или съвкупност от функции, уточнени в таблиците A-II/1, A-II/2, A-II/3 или A-II/4 от глава II или в таблиците A-III/1, A-III/2, A-III/4 на глава III или A-IV/2 на глава IV на Кодекса STCW следва да притежават съответното свидетелство.

Правило VII/3

Ръководни принципи при издаването на други свидетелства

1. Всяка държава-членка, която реши да издава или да разреши издаването на други свидетелства, следва да следи за спазването на следните принципи:

1.1. система за издаване на други свидетелства следва да бъде въведена в действие единствено ако тя гарантира достатъчна степен на безопасност на море и има предпазващ ефект по отношение на предотвратяване замърсяването на морето, най-малкото равностойно на тези, осигурени от другите глави и

1.2. всяка приета разпоредба за издаване на други свидетелства по силата на настоящата глава следва да предвижда взаимозаменяемост на тези свидетелства и свидетелствата, издадени по силата на другите глави.

2. Принципът на взаимозаменяемостта, визиран в точка 1, следва да гарантира, че:

2.1. морските лица, получили свидетелства по силата на глава II и/или III и морските лица, получили свидетелства по силата на глава VII, могат да служат на кораби, с традиционна организация или организация от друг тип и

2.2. морските лица не са обучени за особена организация на борда по начин, който засяга упражняването на техните способности другаде.

▼B

3. Всяко свидетелство, издадено по силата на разпоредбите на настоящата глава, следва да се съобразява със следните принципи:

3.1. издаването на други свидетелства не следва, само по себе си, да бъде използвано за:

3.1.1. намаляване броя на членовете на екипажа;

3.1.2. принизяване доброто име на професията или обезценяване на професионалните умения на морските лица, или

3.1.3. оправдаване възлагането на комбинирани задачи на палубните вахтени офицери и вахтените офицери в машинното отделение на един и същи притежател на свидетелство, през една и съща вахтена служба и

3.2. лицето, което командва кораба, следва да бъде посочено като капитан, като правната позиция и власт на капитана и другите лица да не бъдат негативно засегнати от прилагането на система за издаване на други свидетелства.

4. Принципите, изложени в параграфи 1 и 2 на настоящото правило, следва да гарантират поддържането на компетентността на палубните вахтени офицери и вахтените офицери от машинното отделение.

▼M2

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КРИТЕРИИ ЗА ПРИЗНАВАНЕ НА ТРЕТИ СТРАНИ, КОИТО СА ИЗДАЛИ СВИДЕТЕЛСТВО ИЛИ ПО ЧИЕТО ПЪЛНОМОЩИЕ Е ИЗДАДЕНО СВИДЕТЕЛСТВО СЪГЛАСНО ЧЛЕН 18, ПАРАГРАФ 3, БУКВА а)

1. Третата страна трябва да е страна по конвенцията STCW.

2. Третата страна трябва да е определена от Комитета за морска безопасност като страна, която е доказала, че изцяло и напълно прилага разпоредбите на конвенцията STCW.

3. Комисията, подпомагана от агенцията и с евентуалното участие на заинтересована държава-членка, трябва да е потвърдила чрез всички необходими мерки, които могат да включват проверка на структури и процедури, че напълно се спазват изискванията относно нивото на компетентност, издаването и потвърждението на свидетелства и воденето на регистри, както и че е създадена система за качествени стандарти съгласно правило I/8 от конвенцията STCW.

4. Държавата-членка е в процес на договаряне със съответната трета страна на ангажимент за своевременно уведомяване за всяка съществена промяна в разпоредбите относно подготовката и освидетелстването в съответствие с конвенцията STCW.

5. Държавата-членка е въвела мерки, с които се гарантира, че морските лица, които представят за признаване свидетелства за ръководни функции, имат подходящи познания в областта на морското право на държавата-членка, които имат значение за функциите, които им е разрешено да изпълняват.

6. Ако държава-членка желае да допълни оценката за съответствие на трета страна чрез оценяване на някои институти за морска подготовка, тя извършва това съобразно разпоредбите на раздел A-I/6 от кодекса STCW.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ЧАСТ А

Отменена директива и нейните изменения

(посочени в член 27)

Директива 94/58/ЕО на Съвета (ОВ L 319, 12.12.1994 г., стр. 28)

Директива 98/35/ЕО на Съвета (ОВ L 172, 17.6.1998 г., стр. 1)

ЧАСТ Б

Списък на сроковете за транспониране във вътрешното законодателство

(посочени в член 27)

Директива	Краен срок за транспониране
94/58/ЕО	31 декември 1995 г.
98/35/ЕО	25 май 1999 г.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕ

Директива 94/58/ЕО	Настояща директива
Член 1	Член 2
Член 2	Член 3
Член 3	Член 4
Член 3а, параграфи 1, 2 и 3	Член 5, параграфи 1, 2 и 3
Член 3а, параграф 4, точка 1	Член 5, параграф 4, буква а)
Член 3а, параграф 4, точка 2	Член 5, параграф 4, буква б)
Член 3а, параграфи 5 и 6	Член 5, параграфи 5 и 6
Член 3а, параграф 7, точка 1, 2 и 3	Член 5, параграф 7, букви а), б) и в)
Член 3а, параграфи 8, 9 и 10	Член 5, параграфи 8, 9 и 10
Член 4, букви а) - щ)	Член 1, параграфи 1 - 26
Член 4, буква аа)	Член 1, параграф 27
Член 4, буква аб)	Член 1, параграф 28
Член 4, буква ав)	Член 1, параграф 29
Член 4, буква аг)	Член 1, параграф 30
Член 4, буква ад)	Член 1, параграф 31
Член 5	Член 6
Член 5а	Член 7
Член 5б, параграфи 1 и 2	Член 8, параграфи 1 и 2
Член 5б, параграф 3, точки 1, 2 и 3	Член 8, параграф 3, букви а), б) и в)
Член 5б, параграф 4	Член 8, параграф 4
Член 5в, параграф 1, точки 1 - 4	Член 9, параграф 1, букви а) до г)
Член 5в, параграф 2, точки 1, 2 и 3	Член 9, параграф 2, букви а), б) и в)
Член 5в, параграф 3	Член 9, параграф 3
Член 5г, параграфи 1 и 2	Член 10, параграфи 1 и 2
Член 5г, параграф 3, точки 1 - 5	Член 10, параграф 3, букви а) - д)
Член 5г, параграф 4, точки 1 и 2	Член 10, параграф 4, букви а) и б)
Член 5д, параграф 1, точки 1 и 2	Член 11, параграф 1, букви а) и б)
Член 5д, параграфи 2 - 5	Член 11, параграфи 2 - 5
Член 5е, параграф 1, точки 1, 2 и 3	Член 12, параграф 1, букви а), б) и в)
Член 5е, параграф 2	Член 12, параграф 2
Член 5ж, параграф 1, точки 1 - 5	Член 13, параграф 1, букви а), б) и в)
Член 5ж, параграф 2	Член 13, параграф 2
Член 5ж, параграф 3, точка 1	Член 13, параграф 3, буква а)
Член 5ж, параграф 3, точки 1.1 и 1.2.	Член 13, параграф 3, буква а), (i) и (ii)
Член 5ж, параграф 3, точка 2	Член 13, параграф 3, буква б)
Член 5з	Член 14
Член 6	Член 15
Член 7	Член 16
Член 8, параграфи 1, 2 и 3	Член 17, букви а), б) и в)
Член 8, параграф 3, букви а) - д)	Член 17, буква в), (i) - (v)

▼B

Директива 94/58/ЕО	Настояща директива
Член 8, параграфи 4, 5 и 6	Член 17, букви г), д) и е)
Член 9	Член 18
Член 10	Член 19
Член 10a	Член 20
Член 11	Член 21
Член 12	Член 22
Член 13	Член 23
Член 13a	Член 24
—	Член 25 ([1])
Член 14	Член 26
—	Член 27
—	Член 28
—	Член 29
Приложение I	Приложение I
Приложение II	Приложение II
—	Приложение III
—	Приложение IV

([1]) Директива 98/35/ЕО, член 2, параграф 3.